

[Indenrigsministeren.]

stort Arbejde, har altsaa været omtrent færdigt til Godkendelse, og det bygges der paa i Dag i det, der i Øjeblikket udføres her i København. Men det ærede Medlem kan i øvrigt høre hos sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller — han sidder vist i dette fælleskommunale Udvalg —, om der skulde være handlet uforsvarligt. Fra den Side, fra det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, har jeg kun hørt, at den velhavende Kommune, han repræsenterer, meget gerne vil være fri for nogle af de Udgifter, dette her fører med sig, og at Staten skulde overtage dem i Stedet for. Ja, det er meget let, at man altid vil have Foranstaltningerne udført, men man bryder sig ikke saa meget om at betale; derimod kunde man tænke sig, at jeg i Blinde kastede ubegrænsede Millionbeløb ud paa disse Omraader.

Jeg har selvfølgelig ikke nødig at sige, at paa det Omraade, det her drejer sig om, har der paa hvert givet Tidspunkt været handlet med fuldkommen Enighed i Regeringen.

Jeg skal dernæst sige i Anledning af, at det ærede Medlem har rejst Spørgsmaalet om øjeblikkelige Alarmeringsøvelser i København, at jeg har, ogsaa inden det ærede Medlem rejste dette, men nu igen, drøftet Spørgsmaalet med det civile Luftværn, og det civile Luftværn, de, der har Ansvaret for det civile Luftværn over for mig, har ikke kunnet tilraade det paa det nuværende Tidspunkt. Der kommer jo i denne Tid adskillige Forhold i Betragtning, som det er vanskeligt at gennemgaa her alle sammen, og som maa afvejes over for hinanden, og jeg tror nu, det maa være nødvendigt at overlade mig at afgøre dette Spørgsmaal og det eventuelle Tidspunkt paa Grundlag af de saglige Betragtninger, der fremføres over for mig af de Embedsmænd, der har Ansvaret over for mig.

Derimod vil jeg gerne føje til — jeg ved ikke, om det interesserer det ærede Medlem —, at jeg tror, at den Vej, det civile Luftværn har været inde paa dels tidligere i Aar, dels i den sidste halve Snes Dage, nemlig gennem Radioen at give Oplysninger om, hvorledes Arbejdet er tilrettelagt, og give Borgerne Vejledning paa de enkelte Omraader, det drejer sig om, bør følges videre i den kommende Tid gennem korte Meddelelser, maaske ikke fra Dag til Dag, men maaske fra Uge til Uge, et Par Dage om Ugen, lige som der nu er Brug derfor. Det blev nævnt i Udvalget, og jeg forstod, at der i Udvalget var Enighed derom.

I denne Forbindelse vilde jeg ogsaa gerne, om ikke Pressen igen vilde gøre opmærksom paa, at alle de, der spørger om alle disse Smaa Ting, der drejer sig om den enkelte Persons Opræden i givet Tilfælde, kan finde Oplysningerne i den Pjece, som er tilstillet samtlige Husstande i København, og at alle, der maatte have smidt denne Pjece væk, kan faa den udleveret paa nærmeste Politistation. Jeg har mødt en Mand, som var overordentlig fornærmet over, at han ikke vidste noget som helst om, hvad han skulde gøre i givet Tilfælde, men der var een Ting, der var givet, og det var, at han vilde ikke have Ulejlighed med at gaa hen paa Politistationen efter Pjecen. Den Slags Ting finder jeg ikke der er Anledning til at tage alt for højtideligt.

I Anledning af de Bemærkninger, der hentydede til den sørgelige Begivenhed i Esbjerg, maa jeg maaske have Lov til at sige, at Begivenheden i Esbjerg som bekendt har rejst Spørgsmaalet om Nationalitetsafmærkning af visse Steder, visse Punkter her i Landet. Dette Spørgsmaal er allerede indgaaende behandlet af det civile Luftværn, og en Tilrettelægning i Forstaaelse med andre Myndigheder er under Forberedelse. Men netop noget saadant viser jo i og for sig, hvorledes Tiden veksler, og hvordan de Forhold, vi kan komme til at staa over for, meget vanskeligt kan beregnes i Forvejen. Nu har hele Befolkningen været optaget af den Tanke, at det, det først og fremmest drejede sig om i Tider som dem, vi nu er gaaet ind i, er, at der skal ske Mørklægning. I Løbet af 2 Dage har Krigens Begivenheder ført os ind i den Situation, at det, det drejer sig om, er ikke Mørklægning, men det er Belysning om Natten de paagældende Steder; for det er klart, at skal man have Nationalitetsafmærkning, maa de paagældende Steder belyses om Natten med Projektører eller paa anden Maade. Derfor vil jeg ogsaa gerne, naar jeg i Dag igen hørte det ærede Medlem tale om Mørklægning, meget stillfærdigt henstille, at man tænker sig lidt om i disse Tider med Hensyn til det, man taler om. Jeg ved ikke, om man tror, at Tilstanden og Danmarks Stilling i dette Øjeblik udpeger Danmark til Mørklægning i disse Nætter. Vil man ikke tænke sig lidt paa det. — Ja, jeg har selvfølgelig ikke nødig at føje til i denne Forbindelse, at derfor skal under andre Situationer Muligheden for Mørklægning være til Stede og Befolkningen være forberedt derpaa. Det er jo klart; saaledes maa ogsaa den Belysning, det her drejer sig om, være indrettet.